150

ZÁKON

ze dne 19. dubna 2017

o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZAHRANIČNÍ SLUŽBA

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy a rozsah působnosti

(1) Tento zákon upravuje

a) zásady a způsob výkonu zahraniční služby,

b) postavení, zřizování a rušení zastupitelských úřadů České republiky v zahraničí (dále jen „zastupitelský úřad“) a jejich činnost,

c) výkon konzulární služby,

d) služební a pracovněprávní vztahy v souvislosti s výkonem zahraniční služby,

e) přiznávání a propůjčování diplomatických a konzulárních hodností.

(2) Tento zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie[1]) a upravuje podmínky poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům jiných členských států Evropské unie (dále jen „nezastoupený občan“).

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) zahraniční službou činnost zaměřená na navazování, udržování a rozvíjení vztahů s cizími státy a ostatními subjekty mezinárodního práva, jakož i ochrana zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí, vykonávaná v Ministerstvu zahraničních věcí (dále jen „ministerstvo“),

b) službou v zahraničí zahraniční služba vykonávaná diplomatickým nebo administrativním pracovníkem na služebním působišti v zahraničí,

c) službou v ústředí zahraniční služba vykonávaná diplomatickým pracovníkem na služebním působišti v České republice,

d) konzulární službou zahraniční služba, jejímž předmětem jsou činnosti podle hlavy IV,

e) prací v zahraničí práce vykonávaná technickým nebo administrativním pracovníkem s pravidelným pracovištěm v zahraničí,

f) prací v ústředí práce vykonávaná technickým nebo administrativním pracovníkem s pravidelným pracovištěm v České republice,

g) diplomatickým pracovníkem státní zaměstnanec ve služebním poměru nebo ve výjimečných případech zaměstnanec v pracovním poměru vykonávající zahraniční službu s výjimkou činností podle písmene h), zařazený na místo označené ve služebním předpise státního tajemníka ministerstva jako diplomatické místo,

h) administrativním pracovníkem státní zaměstnanec ve služebním poměru nebo zaměstnanec v pracovním poměru vykonávající zahraniční službu v oblasti administrativních činností, zařazený na místo označené ve služebním předpise státního tajemníka ministerstva jako administrativní místo,

i) konzulárním úředníkem diplomatický nebo administrativní pracovník vykonávající činnosti podle hlavy IV,

j) honorárním konzulárním úředníkem fyzická osoba, která není ve služebním, pracovním ani jiném obdobném poměru k ministerstvu, pově-

[1]) Směrnice Rady (EU) č. 2015/637 ze dne 20. dubna 2015 o opatřeních v oblasti koordinace a spolupráce s cílem usnadnit konzulární ochranu nezastoupených občanů Unie ve třetích zemích a o zrušení rozhodnutí 95/553/ES.

řená výkonem některých konzulárních činností podle hlavy IV,

k) technickým pracovníkem zaměstnanec v pracovním poměru vykonávající pomocné, servisní nebo manuální práce související se zahraniční službou, zařazený na místo označené ve služebním předpise státního tajemníka ministerstva jako technické místo,

l) členem rodiny diplomatického, administrativního nebo technického pracovníka jeho manžel, partner podle zákona o registrovaném partnerství (dále jen „partner“), vlastní dítě, osvojenec, dítě svěřené státnímu zaměstnanci nebo zaměstnanci do pěstounské péče nebo do výchovy, vlastní rodiče, osvojitel, opatrovník a pěstoun; jiná osoba je postavena na roveň člena rodiny pouze za předpokladu, že žije se státním zaměstnancem nebo zaměstnancem v domácnosti.

§ 3

Zásady výkonu zahraniční služby

(1) Zahraniční služba je vykonávána zejména v souladu se zásadami

a) věrnosti České republice,

b) profesionality,

c) nedělitelnosti,

d) dodržování závazků, které pro Českou republiku vyplývají z mezinárodního práva a práva Evropské unie.

(2) Při zajišťování výkonu zahraniční služby státní tajemník ministerstva dbá na dodržování kariérního systému zahraniční služby a střídání výkonu služby v ústředí a služby v zahraničí.

HLAVA II

POSTAVENÍ, ZŘIZOVÁNÍ A RUŠENÍ ZASTUPITELSKÉHO ÚŘADU

§ 4

Zastupitelský úřad

(1) Zastupitelský úřad je organizační útvar ministerstva[2]) zřízený za účelem plnění úkolů služby v zahraničí.

(2) Zastupitelskými úřady jsou

a) velvyslanectví,

b) stálá mise při mezinárodní organizaci (dále jen „stálá mise“),

c) konzulární úřad,

d) zvláštní mise,

e) styčný úřad nebo kancelář.

(3) Zastupitelské úřady zřizuje a ruší ministr zahraničních věcí České republiky (dále jen „ministr“) po projednání se státním tajemníkem ministerstva. Před zřízením nebo zrušením zastupitelského úřadu podle odstavce 2 písm. a), b) a e) informuje ministr vládu České republiky (dále jen „vláda“).

(4) Zřizuje-li ministr zastupitelský úřad, stanoví rozsah jeho činnosti, včetně toho, zda bude tuto činnost vykonávat pro více států, popřípadě též vymezí rozsah výkonu činností podle hlav III a IV.

(5) Ruší-li ministr zastupitelský úřad, stanoví, který zastupitelský úřad nebo úřady budou vykonávat činnost rušeného zastupitelského úřadu, popřípadě v jakém rozsahu bude tento zastupitelský úřad nebo úřady vykonávat činnosti podle hlav III a IV dosud vykonávané rušeným zastupitelským úřadem.

§ 5

Velvyslanectví

Velvyslanectví plní pro stát, ve kterém je zřízeno, případně i pro další státy (dále jen „přijímající stát“), funkce diplomatické mise podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána[3]), zejména

a) zastupuje Českou republiku v přijímajícím státě,

b) chrání zájmy České republiky a jejích občanů v přijímajícím státě,

c) vede jednání s vládou přijímajícího státu,

d) zjišťuje a informuje příslušné státní orgány České republiky o situaci a podmínkách v přijímají-

[2]) § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 92/2015 Sb., o pravidlech pro organizaci služebního úřadu.

[3]) Vídeňská úmluva o diplomatických stycích, sjednaná ve Vídni dne 18. dubna 1961, vyhlášená pod č. 157/1964 Sb.

cím státě, včetně otázek týkajících se záležitostí Evropské unie,

e) prosazuje cíle zahraniční a bezpečnostní politiky České republiky,

f) podporuje vztahy mezi Českou republikou a přijímajícím státem a rozvoj hospodářských, kulturních, vědeckých a jiných styků,

g) v případě uvedeném v § 10 odst. 2 plní též funkce stálé mise.

§ 6

Stálá mise

(1) Stálá mise plní ve vztahu k mezinárodní organizaci, při které je zřízena, funkce diplomatické mise, zejména

a) zastupuje Českou republiku v mezinárodní organizaci,

b) prosazuje a chrání zájmy České republiky v mezinárodní organizaci,

c) vede jednání s orgány a představiteli mezinárodní organizace,

d) vede jednání s představiteli členských států, kteří zastupují jednotlivé členské státy v mezinárodní organizaci,

e) informuje příslušné státní orgány České republiky o činnosti a situaci v mezinárodní organizaci,

f) podporuje vztahy a rozvoj styků mezi Českou republikou a mezinárodní organizací.

(2) Stálá mise zastupuje Českou republiku a prosazuje její zájmy v aktivitách bezprostředně souvisejících s členstvím v mezinárodní organizaci, které se konají mimo rámec mezinárodní organizace, a informuje o těchto aktivitách příslušné státní orgány České republiky.

§ 7

Konzulární úřad

(1) Konzulárními úřady jsou

a) generální konzulát,

b) konzulát,

c) konzulární jednatelství,

d) konzulární úřad vedený honorárním konzulárním úředníkem.

(2) Konzulární úřad plní ve vztahu k přijímajícímu státu funkce podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána[4]).

(3) Konzulární úřad plní i další funkce uvedené v § 5 v rozsahu stanoveném ministrem podle § 4 odst. 4 a 5.

(4) Generální konzulát, konzulát a konzulární jednatelství při výkonu zahraniční služby podle tohoto zákona koordinují činnost s velvyslanectvím zastupujícím Českou republiku v přijímajícím státě.

(5) Ministr určí zastupitelský úřad, který dohlíží na výkon činnosti konzulárního úřadu vedeného honorárním konzulárním úředníkem.

(6) Honorárním konzulárním úředníkem může být jmenována osoba, jejíž společenské postavení v přijímajícím státě, znalost poměrů v předpokládaném území, pro které bude konzulární úřad vykonávat svou činnost, úroveň vztahů se zástupci veřejné i soukromé oblasti, jakož i odborné znalosti a zkušenosti zaručují řádný výkon činností podle odstavců 2 a 3. Honorárním konzulárním úředníkem může být jmenován občan České republiky i občan jiného státu.

(7) Náklady na činnost konzulárního úřadu vedeného honorárním konzulárním úředníkem hradí honorární konzulární úředník z vlastních zdrojů. Za výkon činnosti nenáleží honorárnímu konzulárnímu úředníkovi plat ani mzda. Správní poplatky vybrané podle jiného právního předpisu[5]) převádí honorární konzulární úředník zastupitelskému úřadu, který dohlíží na výkon jeho činnosti.

§ 8

Zvláštní mise

Zvláštní mise je dočasná mise zastupující Českou republiku, která je vyslána do druhého státu s jeho souhlasem za účelem jednání s ním o určitých

[4]) Například Vídeňská úmluva o konzulárních stycích, sjednaná ve Vídni dne 24. dubna 1963, vyhlášená pod č. 32/1969 Sb.

[5]) Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

otázkách, nebo k provedení určitého úkolu ve vztahu k tomuto druhému státu[6]).

§ 9

Styčný úřad nebo kancelář

(1) Styčný úřad nebo kancelář se zřizuje zpravidla za účelem zajištění styků České republiky s orgány a představiteli entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem.

(2) Styčný úřad nebo kancelář plní v rozsahu stanoveném ministrem funkce obdobné jako diplomatická mise.

§ 10

Vedoucí zastupitelského úřadu

(1) Vedoucí zastupitelského úřadu, který je velvyslanectvím, je nejvýše postaveným stálým představitelem České republiky v přijímajícím státě.

(2) Vedoucí zastupitelského úřadu, který je velvyslanectvím, může být současně pověřen, aby zastupoval Českou republiku při mezinárodní organizaci. Takovým zástupcem může být pověřen i diplomatický pracovník, který není vedoucím zastupitelského úřadu podle § 5.

(3) Vedoucí zastupitelského úřadu, který je velvyslanectvím, může vykonávat svoji funkci vůči přijímajícímu státu i z velvyslanectví zřízeného v jiném státě nebo z ministerstva. Rozsah činnosti vedoucího zastupitelského úřadu vykonávajícího funkci z ministerstva stanoví ministr.

(4) Vedoucího zastupitelského úřadu podle § 5 a 6 pověřuje a odvolává na návrh vlády prezident. Ostatní vedoucí zastupitelského úřadu pověřuje a odvolává ministr.

HLAVA III

VÝKON ZAHRANIČNÍ SLUŽBY

§ 11

(1) Výkonem služby v ústředí se rozumí zejména

a) utváření dvoustranných a mnohostranných vztahů s ostatními státy a mezinárodními organizacemi, včetně mezinárodních regionálních uskupení,

b) sledování vývoje politických vztahů jednotlivých států k ostatním státům, jakož i sledování jejich postoje k důležitým zahraničně politickým tématům,

c) spolupráce na přípravě zahraničních cest představitelů České republiky a návštěv představitelů jiných států a mezinárodních organizací v České republice,

d) sledování, zajištění a koordinace činnosti v oblasti mezinárodní bezpečnosti,

e) koordinace a zabezpečení přípravy, sjednávání a vnitrostátního projednávání mezinárodních smluv, jakož i jejich vyhlašování a sledování jejich dodržování a provádění,

f) příprava rozvojových programů a projektů České republiky a poskytování a koordinace humanitární pomoci do zahraničí,

g) prosazování cílů České republiky v oblasti lidských práv a transformační spolupráce,

h) podpora činností v oblasti veřejné diplomacie a krajanských vztahů,

i) řešení mimořádných událostí v zahraničí podle hlavy IV týkajících se zájmů České republiky a jejích občanů.

(2) Výkonem služby v zahraničí se rozumí zejména

a) jednání diplomatických pracovníků se zástupci přijímajícího státu nebo mezinárodní organizace a se zástupci diplomatických misí jiných států,

b) sledování situace v přijímajícím státě nebo v mezinárodní organizaci,

c) sledování podmínek pro rozvíjení a naplňování smluvních vztahů České republiky s přijímajícím státem,

d) spolupráce na přípravě zahraničních cest představitelů České republiky do přijímajícího státu nebo mezinárodní organizace a návštěv představitelů jiných států a mezinárodních organizací v České republice,

e) vytváření podmínek pro všestranný rozvoj

[6]) Úmluva o zvláštních misích, sjednaná v New Yorku dne 8. prosince 1969, vyhlášená pod č. 40/1987 Sb.

vztahů mezi Českou republikou a přijímajícím státem, včetně hospodářských, kulturních a vědeckých styků a rozvojové spolupráce,

f) podpora krajanských vztahů a vzdělávání v českém jazyce v zahraničí.

(3) Výkonem zahraniční služby se rozumí též výkon konzulární služby podle hlavy IV.

§ 12

Vzájemná součinnost ministerstva, ostatních státních orgánů a právnických osob

Ministerstvo, ostatní státní orgány a právnické osoby, kterým to ukládají jiné právní předpisy[7]), si poskytují za účelem prosazování a ochrany zájmů České republiky při výkonu zahraniční služby vzájemnou součinnost. Za tímto účelem může ministerstvo uzavírat s ostatními státními orgány a právnickými osobami dohody vymezující podrobnější podmínky poskytování vzájemné součinnosti při výkonu zahraniční služby.

§ 13

Podpora výkonu zahraniční služby

(1) Zahraniční službu podle § 11 odst. 2 písm. e) mohou vykonávat také zaměstnanci zařazení v organizační složce státu nebo státní příspěvkové organizaci zřizované ústředním správním úřadem nebo tomuto správnímu úřadu podřízené (dále jen „vysílající organizace“), pokud došlo k uzavření dohody podle § 12. Za tímto účelem může vysílající organizace vyslat se souhlasem ministerstva svého zaměstnance na zastupitelský úřad.

(2) Osobu vyslanou podle odstavce 1 řídí vedoucí zastupitelského úřadu v souladu s dohodou uzavřenou podle § 12; taková osoba přijímá pokyny od vysílající organizace podle uvedené dohody.

(3) Osoba vyslaná podle odstavce 1 může za účelem vystupování v přijímajícím státě používat označení vysílající organizace, odpovídá-li to zvyklostem přijímajícího státu.

(4) Vysílající organizace ukončí vyslání svého zaměstnance na zastupitelský úřad, požádá-li o to ministerstvo, i bez uvedení důvodu.

§ 14

(1) Za účelem podpory výkonu zahraniční služby může ministerstvo zřídit státní příspěvkovou organizaci. Ministerstvo vydá zřizovací listinu této státní příspěvkové organizace. Státní příspěvková organizace vzniká dnem stanoveným ve zřizovací listině. Zřizovací listina musí dále obsahovat tyto údaje:

a) označení zřizovatele státní příspěvkové organizace,

b) název, sídlo a identifikační číslo osoby státní příspěvkové organizace,

c) vymezení účelu, pro který se státní příspěvková organizace zřizuje,

d) předmět hlavní činnosti, popřípadě jiné činnosti státní příspěvkové organizace,

e) označení statutárního orgánu a vymezení základní organizační struktury státní příspěvkové organizace,

f) vymezení majetku České republiky, který ministerstvo svěřuje státní příspěvkové organizaci při jejím zřízení,

g) vymezení doby, na kterou je státní příspěvková organizace zřizována, popřípadě údaj, že se zřizuje na dobu neurčitou.

(2) Statutární orgán státní příspěvkové organizace zřízené podle odstavce 1 jmenuje a odvolává ministr.

(3) Ministerstvo může rozhodnout o rozdělení státní příspěvkové organizace zřízené podle odstavce 1, o jejím sloučení nebo splynutí s jinou státní příspěvkovou organizací zřízenou podle odstavce 1 nebo o jiných změnách takové státní příspěvkové organizace. Současně vydá zřizovací listinu nově vznikající státní příspěvkové organizace nebo dodatek zřizovací listiny. Státní příspěvková organizace zaniká dnem stanoveným v rozhodnutí o jejím rozdělení nebo splynutí, popřípadě dnem stanoveným

[7]) Například zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 151/2010 Sb., o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí a o změně souvisejících zákonů.

v rozhodnutí o jejím sloučení, je-li právním nástupcem jiná státní příspěvková organizace.

(4) Ministerstvo může rozhodnout o zrušení státní příspěvkové organizace zřízené podle odstavce 1. Současně rozhodne o způsobu vypořádání práv a povinností vykonávaných státní příspěvkovou organizací, včetně příslušnosti hospodařit s majetkem České republiky, a zruší zřizovací listinu. Nerozhodne-li, přecházejí práva a povinnosti rušené státní příspěvkové organizace na ministerstvo. Státní příspěvková organizace zaniká dnem stanoveným v rozhodnutí o jejím zrušení.

(5) Zřízení, rozdělení, sloučení, splynutí nebo zrušení státní příspěvkové organizace, o nichž bylo rozhodnuto podle odstavců 1 až 4, oznamuje ministerstvo v Ústředním věstníku České republiky do 30 dnů ode dne, kdy k uvedené skutečnosti došlo. Oznámení obsahuje označení zřizovatele státní příspěvkové organizace, její název, sídlo, identifikační číslo osoby a den, měsíc a rok vzniku, rozdělení, sloučení, splynutí nebo zániku.

§ 15

Diplomatické a konzulární hodnosti

(1) Státním zaměstnancům a zaměstnancům v zahraniční službě se přiznává nebo propůjčuje diplomatická hodnost nebo konzulární hodnost.

(2) Diplomatickými hodnostmi jsou

a) attaché,
b) III. tajemník,
c) II. tajemník,
d) I. tajemník,
e) velvyslanecký rada,
f) rada-vyslanec,
g) velvyslanec.

(3) Konzulárními hodnostmi jsou

a) konzulární jednatel pro attaché,
b) vicekonzul pro III. a II. tajemníka,
c) konzul pro I. tajemníka a velvyslaneckého radu,
d) generální konzul pro radu-vyslance a velvyslance.

(4) Diplomatickému pracovníkovi lze přiznat diplomatickou hodnost v závislosti na

a) absolvování vzdělávacího programu zaměřeného na výkon zahraniční služby,
b) době výkonu zahraniční služby,
c) době výkonu zahraniční služby na služebním místě představeného,
d) počtu vyslání k výkonu služby v zahraničí.

(5) Diplomatickému nebo administrativnímu pracovníkovi lze propůjčit pro výkon služby v zahraničí diplomatickou nebo konzulární hodnost podle charakteru služebního nebo pracovního místa, na které je zařazen. Diplomatickému pracovníkovi na služebním místě představeného lze propůjčit diplomatickou hodnost rovněž při výkonu služby v ústředí.

(6) Diplomatické a konzulární hodnosti přiznává a propůjčuje státní tajemník ministerstva.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou diplomatické a konzulární hodnosti, dále podrobnější podmínky, za kterých jsou přiznávány nebo propůjčovány, a postup při jejich přiznávání nebo propůjčování.

HLAVA IV

VÝKON KONZULÁRNÍ SLUŽBY

Díl 1

Výkon konzulárních činností

§ 16

Konzulární činnosti

(1) Zastupitelský úřad vykonává v rozsahu vymezeném tímto zákonem, jinými právními předpisy, mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána[4]), a v souladu s právním řádem přijímajícího státu zejména

a) konzulární ochranu,
b) ověřovací činnost,
c) činnosti notářské povahy,
d) matriční agendu[8]),

[8]) Zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

e) státoobčanskou agendu[9]),

f) agendu cestovních dokladů[10]),

g) činnost volebního orgánu[11]),

h) činnost ve věcech zbraní a střeliva[12]),

i) právní pomoc ve styku s cizinou[13]),

j) doručování písemností v zahraničí[13]) a provádění důkazů[14]),

k) dědickou agendu,

l) činnost ve věcech udělování víz a povolování pobytu cizinců[15]).

(2) Ministerstvo vykonává činnosti uvedené v odstavci 1 písm. a), b), f), g), i), k) a l).

(3) Ministerstvo zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup informaci, pro území kterých států nebo jejich částí vykonávají zastupitelské úřady jednotlivé druhy konzulárních činností.

§ 17

Konzulární ochrana

(1) Konzulární ochrana[16]) je poskytována občanům České republiky, kteří se nacházejí v zahraničí (dále jen „občan"), a dále nezastoupeným občanům. Nezastoupeným občanem se rozumí každá osoba, která má státní příslušnost členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát"), jenž nemá na území státu, který není členem Evropské unie (dále jen „třetí země"), své zastoupení. Pro účely tohoto zákona nemá členský stát ve třetí zemi zastoupení, pokud v ní nemá zastupitelský úřad, který je schopen účinně poskytnout v daném případě konzulární ochranu.

(2) Konzulární ochrana zahrnuje pomoc zejména

a) v případě omezení osobní svobody,

b) obětem trestných činů,

c) v případě nouze,

d) v souvislosti s úmrtím,

e) nezletilým nacházejícím se v zahraničí bez doprovodu,

f) při mimořádné události v zahraničí, kterou je škodlivé působení sil a jevů vyvolaných činností člověka, přírodními vlivy, jakož i havárie, které ohrožují život, zdraví, majetek nebo životní

---

[9]) Zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky).

[10]) Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů.

[11]) Zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[12]) Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

[13]) Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů.
Úmluva o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních, sjednaná v Haagu dne 15. listopadu 1965, vyhlášená pod č. 85/1982 Sb.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností") a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000.

[14]) Úmluva o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských a obchodních, sjednaná v Haagu dne 18. března 1970, vyhlášená pod č. 129/1976 Sb.

[15]) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex).
Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni, v platném znění.

[16]) § 6 odst. 3 písm. b) zákona č. 2/1969 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

prostředí, je-li zasažen větší počet osob (dále jen „mimořádná událost“).

(3) Zastupitelský úřad poskytuje přiměřenou pomoc občanovi omezenému na osobní svobodě, pokud o to požádá. Informuje takového občana o jeho základních právech podle právního řádu státu, na jehož území se nachází, a o podmínkách získání právní pomoci a sleduje, zda zacházení s takovýmto občanem odpovídá minimálním uznávaným mezinárodním standardům a je v souladu s místními právními předpisy.

(4) Zastupitelský úřad poskytne nezbytnou pomoc občanovi, který se stal obětí trestného činu, pokud o to požádá. Současně ho poučí, jak oznámit trestný čin příslušným místním orgánům, a v případě potřeby mu při tom poskytne nezbytnou součinnost.

(5) Zastupitelský úřad poskytne pomoc občanovi, který se v zahraničí ocitl v nouzi v důsledku události hodné zvláštního zřetele, jako je zejména závažné onemocnění, hospitalizace, úraz, havárie, odcizení nebo ztráta dokladů, anebo úmrtí blízké osoby, pokud o to požádá a není schopen řešit svou situaci vlastními silami. Stavem nouze není, pokud občan přicestoval do zahraničí bez dostatečných finančních prostředků na cestu a pobyt.

(6) Zastupitelský úřad, který obdrží informaci o úmrtí občana, zajistí nebo zprostředkuje informování jeho nejbližších příbuzných, v nezbytných případech jim poskytne pomoc v záležitostech souvisejících s úmrtím a podle potřeby vystaví průvodní list k přepravě lidských pozůstatků[17]).

(7) Zastupitelský úřad poskytne pomoc při mimořádné události.

(8) Zastupitelský úřad poskytne přiměřenou finanční nebo materiální pomoc, je-li to nezbytné, nelze-li pomoc získat jiným způsobem, a pokud se občan zaváže k úhradě nákladů vynaložených na konzulární ochranu, není-li dále stanoveno jinak. Náklady na konzulární ochranu zahrnují také správní poplatky a hotové výdaje spojené s provedením tohoto úkonu.

(9) Závazek k úhradě nákladů na konzulární ochranu se nevyžaduje v případě mimořádné události, ledaže je s ohledem na okolnosti konkrétního případu přiměřené závazek požadovat. Za situaci, ve které je nezbytné poskytnout finanční nebo materiální pomoc, se považuje zejména, je-li občan ohrožen na životě.

(10) Zastupitelský úřad může poskytnutí pomoci odmítnout, jestliže žádající občan neposkytuje konzulárnímu úředníkovi odpovídající součinnost, nepodílí se aktivně na řešení své situace, již dříve v minulosti poskytnutou pomoc zneužil, sdělil zastupitelskému úřadu nepravdivé informace, neuhradil náklady na dříve poskytnutou konzulární ochranu nebo by poskytnutí pomoci bylo zjevně nepřiměřené, ledaže by odmítnutím poskytnutí pomoci občan utrpěl závažnou újmu na zdraví nebo se ocitl v ohrožení života.

(11) Postup při poskytování konzulární ochrany v konkrétním případě určuje zastupitelský úřad. S ohledem na okolnosti konkrétního případu může zastupitelský úřad stanovit, že závazek k úhradě nákladů na konzulární ochranu se nevyžaduje, popřípadě že se vyžaduje pouze ve výši, která se s ohledem na okolnosti konkrétního případu jeví jako přiměřená.

§ 18

Ověřovací činnost

(1) Ministerstvo v rámci služby v ústředí provede vyšší ověření tuzemské listiny, kterou vydal nebo ověřil v rámci své pravomoci a působnosti orgán České republiky, orgán územního samosprávného celku při výkonu státní správy, který na něj byl přenesen zákonem nebo na základě zákona, nebo právnická nebo fyzická osoba při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, nebo která byla před ním podepsána, a to připojením doložky ověřující pravost podpisů a otisků úředních razítek a pečetí na těchto listinách. V případě, že listina má být použita ve státě, který je smluvní stranou Úmluvy o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin[18]), ministerstvo opatří

[17]) § 9 odst. 4 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[18]) Úmluva o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin, sjednaná v Haagu dne 5. října 1961, vyhlášená pod č. 45/1999 Sb.

ověřovanou listinu zvláštní ověřovací doložkou (apostila); to neplatí, jedná-li se o listiny vyhotovené soudem, notářem a soudním exekutorem[19]).

(2) Ministerstvo může opatřit cizí veřejnou listinu vyšším ověřením pouze tehdy, je-li vydána nebo její pravost ověřena zastupitelským úřadem akreditovaným pro Českou republiku a ministerstvo disponuje podpisovými vzory a vzory otisků úředních razítek nebo pečetí tohoto zastupitelského úřadu.

(3) Zastupitelský úřad provádí

a) vidimaci,
b) legalizaci,
c) vyšší ověření cizí veřejné listiny,
d) ověření cizí veřejné listiny, kterou nelze opatřit předepsanou ověřovací doložkou podle jiného právního předpisu[20]),
e) ověřování správnosti překladu veřejné listiny.

(4) Zastupitelský úřad může provést legalizaci podpisu na listině, která je psána v jiném než českém nebo slovenském jazyce, a to i v takovém případě, je-li listina psána jinak než latinkou, jestliže konzulární úředník ovládá v dostatečné míře jazyk, v němž je listina sepsána, nebo je-li listina do takového jazyka úředně přeložena.

(5) Zastupitelský úřad může ověření správnosti překladu veřejné listiny odmítnout, neovládá-li konzulární úředník v dostatečné míře jazyk, v němž je listina sepsána, nebo jestliže úřady státu působnosti zastupitelského úřadu překlady vyhotovené nebo ověřené na zastupitelském úřadě neuznávají.

(6) Zastupitelský úřad může odmítnout ověřit listinu, má-li důvodné pochybnosti, že obsah listiny odporuje veřejnému pořádku, právnímu řádu přijímajícího státu nebo závazkům, které pro Českou republiku vyplývají z mezinárodního práva a práva Evropské unie, jakož i o pravosti předložené listiny, nebo je-li listina v rozporu se skutečností, kterou má osvědčovat.

(7) Ověřovací úkony podle odstavců 1 až 5 provádí konzulární úředník, který složil zkoušku. Obsahem zkoušky je písemné ověření znalostí právních předpisů týkajících se oblasti vidimace a legalizace a schopnosti jejich použití.

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup pro provádění ověřovací činnosti zastupitelským úřadem a podrobnější podmínky pro složení zkoušky.

§ 19

Činnosti notářské povahy

(1) Zastupitelský úřad osvědčí na žádost občana, že je naživu, jestliže mu prokáže svoji totožnost platným úředním dokladem.

(2) Zastupitelský úřad může ve výjimečných případech, zejména při mimořádné události, přijímat od českých fyzických a právnických osob do úschovy peníze, cenné papíry, vkladní knížky, anebo listiny. Zastupitelský úřad úschovu odmítne zejména tehdy, byla-li by v rozporu s právním řádem České republiky nebo přijímajícího státu, není-li vhodný způsob úschovy, brání-li tomu možnosti zastupitelského úřadu, nebo jestliže by konkrétní okolnosti ohrozily nebo vyloučily bezpečnost úschovy nebo bezpečnost zastupitelského úřadu, anebo státních zaměstnanců a zaměstnanců vykonávajících službu nebo práci v zahraničí.

§ 20

Matriční agenda

(1) Zastupitelský úřad přijímá zejména žádosti o

a) zápis matriční události[21]),
b) vystavení druhopisu matričního dokladu,
c) vystavení vysvědčení o právní způsobilosti k uzavření manželství[22]),
d) prohlášení o určení otcovství,
e) povolení změny jména a příjmení,
f) uzavření manželství.

(2) Zastupitelský úřad zveřejní způsobem

[19]) § 109 zákona č. 91/2012 Sb.

[20]) § 12 a 109 zákona č. 91/2012 Sb.

[21]) § 42 a 43 zákona č. 301/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[22]) § 36 zákona č. 301/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

umožňujícím dálkový přístup podrobnější podmínky uzavření manželství.

§ 21

Státoobčanská agenda

Zastupitelský úřad přijímá zejména

a) žádosti o zjištění státního občanství České republiky a vydání osvědčení o státním občanství České republiky a doručování vyhotoveného dokladu,
b) žádosti o udělení státního občanství České republiky, stanoví-li tak jiný právní předpis[23]),
c) jednotlivá prohlášení o nabytí státního občanství České republiky,
d) prohlášení o pozbytí státního občanství České republiky,
e) státoobčanský slib podle jiného právního předpisu[24]).

§ 22

Činnost volebního orgánu

(1) Ministerstvo a zastupitelské úřady vykonávají činnost volebního orgánu v rozsahu vymezeném jinými právními předpisy.

(2) Zastupitelský úřad zejména

a) zabezpečuje přípravu, organizaci a průběh voleb v zahraničí,
b) informuje voliče o konání voleb a podmínkách výkonu volebního práva,
c) přijímá žádost o zápis do zvláštního seznamu voličů vedeného zastupitelským úřadem,
d) přijímá žádost o vyškrtnutí ze zvláštního seznamu voličů vedeného zastupitelským úřadem,
e) předává zápisy o výsledku a průběhu hlasování Českému statistickému úřadu.

§ 23

Dědická agenda

Zastupitelský úřad chrání na území přijímajícího státu zájmy občanů ve věcech dědických v souladu s právním řádem přijímajícího státu a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Ochrana spočívá zejména ve zjišťování informací a v pomoci při obstarávání dokladů nezbytných pro vyřízení dědictví. Jsou-li úkony konzulárního úřadu spojeny s finančními náklady, zastupitelský úřad je provede na náklady občana, který je požaduje.

Díl 2

Poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům

§ 24

(1) Na území třetí země je konzulární ochrana poskytována rovněž nezastoupeným občanům, a to za stejných podmínek jako občanům podle § 17 a § 19 odst. 2.

(2) Konzulární ochranu nezastoupeným občanům neposkytuje konzulární úřad vedený honorárním konzulárním úředníkem.

(3) Žadatel o konzulární ochranu prokáže, že je nezastoupeným občanem, předložením svého cestovního dokladu nebo průkazu totožnosti. Nemůže-li žadatel předložit platný cestovní doklad nebo průkaz totožnosti, lze státní příslušnost prokázat jinými vhodnými prostředky, v případě potřeby i ověřením u zastupitelského úřadu, popřípadě ministerstva zahraničních věcí členského státu, o kterém žadatel uvádí, že je jeho státním příslušníkem.

§ 25

Předání žádosti

Pokud členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, požádá o předání žádosti o konzulární ochranu nebo daného případu, zastupitelský úřad se případem přestane zabývat, jakmile tento členský stát potvrdí, že dotčenému nezastoupenému občanovi poskytuje konzulární ochranu.

§ 26

Dohody a praktická ujednání

(1) Ministerstvo může uzavírat dohody o trvalém zastupování při poskytování konzulární ochrany

[23]) § 28 odst. 4 zákona č. 186/2013 Sb.

[24]) § 27 odst. 4 zákona č. 186/2013 Sb.

nezastoupeným občanům s orgány jiných členských států.

(2) Zastupitelský úřad může uzavírat praktická ujednání o sdílení odpovědnosti za poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům se zastupitelskými úřady jiných členských států.

(3) Byla-li uzavřena dohoda podle odstavce 1 nebo praktické ujednání podle odstavce 2, poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům se řídí ustanoveními těchto dohod nebo praktických ujednání. Zastupitelský úřad zajistí předání žádosti příslušnému zastupitelskému úřadu jiného členského státu, pokud se na zastupitelský úřad obrátí se žádostí o konzulární ochranu nezastoupený občan, ačkoliv zastupitelský úřad podle těchto dohod nebo praktických ujednání není k poskytnutí pomoci příslušný, ledaže by tím byla ohrožena konzulární ochrana nezastoupeného občana, zejména pokud naléhavost záležitosti vyžaduje okamžité opatření zastupitelského úřadu.

§ 27

Koordinace a spolupráce

(1) Zastupitelský úřad úzce spolupracuje a koordinuje svoji činnost se zastupitelskými úřady členských států a se zastoupením Evropské unie v daném státě za účelem zajištění konzulární ochrany nezastoupených občanů.

(2) Pokud zastupitelský úřad obdrží žádost o konzulární ochranu od osoby, která je podle svého tvrzení nezastoupeným občanem, nebo je informován o konkrétní mimořádné události, v níž se nachází osoba, která je podle svého tvrzení nezastoupeným občanem, neprodleně konzultuje ministerstvo zahraničních věcí členského státu, o kterém tato osoba uvádí, že je jeho státním příslušníkem, nebo ve vhodných případech příslušný zastupitelský úřad členského státu a poskytne mu veškeré příslušné informace, které má k dispozici, zejména informace týkající se totožnosti nezastoupeného občana a možných nákladů konzulární ochrany. S výjimkou mimořádně naléhavých případů se tato konzultace uskuteční před poskytnutím pomoci. Zastupitelský úřad rovněž vhodnými prostředky usnadní výměnu informací mezi nezastoupeným občanem a orgány členského státu, o kterém tato osoba uvádí, že je jeho státním příslušníkem.

(3) Zastupitelský úřad poskytne orgánům jiného členského státu příslušné informace v souvislosti s případem poskytování konzulární ochrany nezastoupenému občanovi, pokud si je příslušný členský stát vyžádá.

(4) Zastupitelský úřad nebo ministerstvo si mohou vyžádat informace od orgánů jiných členských států o případech poskytování konzulární ochrany občanům ve třetích zemích, v nichž nemá Česká republika své zastoupení.

(5) Ministerstvo a zastupitelský úřad přijímají od jiných členských států informace o žádostech o konzulární ochranu podaných občany ve třetích zemích, v nichž nemá Česká republika své zastoupení. Ministerstvo může určit, že konzulární ochranu občanovi v konkrétním případě poskytne zastupitelský úřad nebo ministerstvo.

§ 28

(1) Zastupitelský úřad ve třetí zemi koordinuje své plány pro mimořádné události s ostatními zastupitelskými úřady členských států a s příslušným zastoupením Evropské unie s cílem zajistit, aby se v těchto situacích dostalo i nezastoupeným občanům účinné pomoci. Zastupitelský úřad informuje ostatní zastupitelské úřady členských států o opatřeních učiněných za účelem připravenosti na mimořádné situace a ve vhodných případech je do nich zapojí.

(2) Zastupitelský úřad a ministerstvo v případě mimořádné události úzce spolupracují s orgány ostatních členských států a Evropské unie, aby byla nezastoupeným občanům zajištěna účinná pomoc. Je-li to možné, informuje zastupitelský úřad i ministerstvo orgány ostatních členských států a Evropské unie o dostupných evakuačních kapacitách.

(3) Zastupitelský úřad poskytne příslušné informace týkající se občanů přítomných během mimořádné události ve třetí zemi, v níž nemá Česká republika své zastoupení, členskému státu nebo členským státům, které jsou pověřeny koordinací a vedením pomoci nezastoupeným občanům během mimořádných událostí, nebo členskému státu anebo členským státům, které koordinují pomoc.

§ 29

Finanční postupy

(1) Zastupitelský úřad si od nezastoupeného

občana vyžádá závazek, že členskému státu, jehož je státním příslušníkem, uhradí náklady na konzulární ochranu poskytnutou podle § 17 a § 19 odst. 2. Tento závazek je činěn za stejných podmínek a ve stejném rozsahu, za jakých by byla úhrada nákladů požadována po občanech.

(2) Ministerstvo požádá členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, o úhradu výdajů na konzulární ochranu, které vznikly České republice při poskytování konzulární ochrany nezastoupenému občanovi.

(3) Ministerstvo požádá o úhradu výdajů členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, pokud z konzulární ochrany poskytnuté nezastoupenému občanovi v případě zatčení nebo zadržení vyplynou zastupitelskému úřadu nezvykle vysoké, avšak nezbytné cestovní náklady, náklady na ubytování nebo náklady na překlad.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou formulář pro závazek k úhradě nákladů na konzulární ochranu a formulář žádosti o náhradu výdajů.

§ 30

(1) Pokud Česká republika poskytuje pomoc podle § 24 až 28 při mimořádných událostech, podává ministerstvo žádost o náhradu výdajů na konzulární ochranu poskytnutou nezastoupenému občanovi ministerstvu zahraničních věcí členského státu, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem. Tuto náhradu lze žádat i v případě, že nezastoupený občan nepodepsal závazek k úhradě podle § 29 odst. 1.

(2) V případě hromadného poskytnutí pomoci podle § 24 až 28 může ministerstvo požádat členský stát, jehož je nezastoupený občan státním příslušníkem, o náhradu výdajů ve výši podílu skutečně vzniklých nákladů a počtu občanů a nezastoupených občanů, jimž byla konzulární ochrana poskytnuta.

(3) Pokud byla v rámci poskytování konzulární ochrany poskytnuta podpora prostřednictvím pomoci z mechanismu civilní ochrany Evropské unie[25]), bude určen příspěvek poskytované pomoci odečtením příspěvku Evropské unie.

§ 31

(1) Ministerstvo nejpozději do 12 měsíců uhradí členskému státu náklady na konzulární ochranu na základě žádosti členského státu, který poskytl konzulární ochranu občanovi ve třetí zemi, v níž nemá Česká republika své zastoupení.

(2) V případě podle odstavce 1 ministerstvo vyzve dotčeného občana k uhrazení těchto nákladů. Dotčený občan je povinen tyto náklady ministerstvu uhradit bez zbytečného odkladu, nejpozději do 12 měsíců; při správě placení nákladů se postupuje podle daňového řádu.

HLAVA V

SLUŽEBNÍ A PRACOVNĚPRÁVNÍ VZTAHY V SOUVISLOSTI S VÝKONEM ZAHRANIČNÍ SLUŽBY

Díl 1

Vznik a změny služebního a pracovního poměru v ministerstvu a zaměstnávání dalších osob

Vznik služebního poměru a zařazení na jiné služební místo v ministerstvu

§ 32

(1) Státní tajemník ministerstva zařadí osobu přijatou v ministerstvu do služebního poměru na služební místo určené k přípravě k výkonu zahraniční služby; tato osoba absolvuje vzdělávací program zaměřený na výkon zahraniční služby zakončený zkouškou.

(2) Obsahem zkoušky je ověření znalostí diplomatické praxe, konzulárních činností a právních předpisů týkajících se výkonu zahraniční služby, včetně mezinárodního práva a práva Evropské unie. Zkouška musí být vykonána nejpozději do jednoho roku od přijetí do služebního poměru podle odstavce 1. Zkoušku lze opakovat jednou. Zkouška nahrazuje zvláštní část úřednické zkoušky podle zákona o státní službě pro obor zahraniční vztahy a služba.

[25]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie.

(3) Složení zkoušky se prokazuje osvědčením o vykonání zkoušky vydaným ministerstvem.

(4) Státní tajemník ministerstva zařadí státního zaměstnance na jiné služební místo poté, co úspěšně složil zkoušku. Služební poměr osoby, která nesložila zkoušku, končí dnem uplynutí lhůty pro složení zkoušky podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah, rozsah a další náležitosti zkoušky zakončující vzdělávací program včetně způsobu jejího provedení a hodnocení.

§ 33

(1) Výběrové řízení na obsazení volného služebního místa v ministerstvu se kromě případů uvedených v § 24 odst. 5 zákona o státní službě nekoná,

a) postupuje-li se podle § 36,
b) lze-li volné služební místo obsadit státním zaměstnancem zařazeným na jiném služebním místě v ministerstvu nebo na místě určeném k absolvování vzdělávacího programu podle § 32, nebo
c) jde-li o volné služební místo v ministerstvu pro službu v zahraničí, které lze obsadit podle § 41 odst. 1.

(2) Jde-li o volné služební místo uvedené v odstavci 1 písm. b) nebo c), rozhodne státní tajemník ministerstva o přijetí do služebního poměru a zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného anebo o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného na návrh personální rady.

(3) Pokud nelze obsadit volné služební místo v ministerstvu pro výkon služby v ústředí postupem podle odstavce 1 a nelze-li přijmout osobu do služebního poměru způsobem podle § 32, vyhlásí státní tajemník ministerstva výběrové řízení na obsazení volného služebního místa podle zákona o státní službě.

(4) Výběrové řízení podle zákona o státní službě se koná vždy, je-li služební místo uvolněno v důsledku skončení služebního poměru podle § 72 až 74 zákona o státní službě.

(5) V případě postupu podle odstavce 3 nebo 4 se § 32 nepoužije.

(6) Na služební místo uvolněné v souvislosti se střídáním výkonu služby v ústředí a služby v zahraničí nelze zařadit státního zaměstnance postupem podle § 70 odst. 3 zákona o státní službě, nejde-li o státního zaměstnance ve služebním poměru v ministerstvu.

§ 34

Personální rada

(1) Zřizuje se personální rada ministerstva.

(2) Členy personální rady jmenuje a odvolává státní tajemník ministerstva. Členem personální rady může být jmenován rovněž státní zaměstnanec zařazený v jiném služebním úřadu nebo zaměstnanec jiného státního orgánu. Na rozhodnutí o jmenování člena personální rady se vztahují ustanovení o řízení ve věcech služby podle zákona o státní službě.

(3) Členem personální rady může být jmenován ten, kdo

a) vykonával v uplynulých 10 letech ve správním úřadu, popřípadě v jiném státním orgánu, činnosti podle § 5 zákona o státní službě nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 4 let,
b) je představený, který vykonává službu na služebním místě alespoň ředitele odboru, nebo vedoucí zaměstnanec ustanovený na pracovním místě alespoň ředitele odboru.

(4) Personální rada

a) předkládá návrhy na obsazení volného služebního místa v ministerstvu s výjimkou zařazení na služební místo podle § 36 nebo koná-li se výběrové řízení podle zákona o státní službě,
b) předkládá návrhy na obsazení služebního místa představeného k výkonu služby v ústředí,
c) na žádost ministra posuzuje kandidáty na vedoucí zastupitelských úřadů; posouzením není ministr vázán.

(5) Personální rada, která předkládá návrhy na obsazení služebního místa podle odstavce 4 písm. a) a b), má 3 členy, v případě podle odstavce 4 písm. c) má 5 členů. V případě služebních míst obsazovaných také státními zaměstnanci ve služebním poměru v jiném služebním úřadu může služební předpis státního tajemníka ministerstva stanovit vyšší počet členů personální rady.

(6) Rozhodnutí o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného

k výkonu služby v ústředí vydá státní tajemník ministerstva na návrh personální rady v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným. Odmítne-li státní tajemník ministerstva jmenovat na služební místo představeného státního zaměstnance navrženého personální radou, požádá personální radu o předložení nového návrhu.

(7) Podrobnější podmínky složení a činnosti personální rady stanoví služební předpis státního tajemníka ministerstva.

(8) Podmínky vyslání k výkonu služby v zahraničí na služební místa obsazovaná také státními zaměstnanci ve služebním poměru v jiném služebním úřadu stanoví služební předpis státního tajemníka ministerstva. Státní tajemník ministerstva vydá služební předpis po dohodě se služebními orgány jiných služebních úřadů.

§ 35

Změny služebního poměru

Změnou služebního poměru je také

a) zařazení na služební místo k zajištění plynulého střídání výkonu služby v ústředí a služby v zahraničí (překlenovací služební místo),
b) vyslání za účelem předání agendy v zahraničí,
c) přeložení do ministerstva za účelem přípravy pro výkon služby v zahraničí.

§ 36

Zařazení na překlenovací služební a pracovní místo

(1) Před vysláním nebo po ukončení vyslání k výkonu služby nebo práce v zahraničí se státní zaměstnanec nebo zaměstnanec v ministerstvu zařadí na překlenovací služební nebo pracovní místo, je-li to nezbytné k zajištění plynulého střídání výkonu služby nebo práce v ústředí a v zahraničí.

(2) Na uvolněné služební místo pro výkon služby v ústředí se zařadí přednostně státní zaměstnanec zařazený na překlenovacím služebním místě po ukončení vyslání k výkonu služby v zahraničí, nejde-li o služební místo představeného.

(3) Na uvolněné pracovní místo v ústředí se převede přednostně zaměstnanec zařazený na překlenovací pracovní místo po ukončení vyslání k výkonu práce v zahraničí.

(4) Státního zaměstnance lze zařadit na překlenovací služební místo nejdéle na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se státní zaměstnanec zařadí mimo výkon služby z organizačních důvodů.

(5) Zaměstnance lze převést na překlenovací pracovní místo též nejdéle na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se doba, po kterou nemůže zaměstnanec konat práci, považuje za překážku v práci na straně zaměstnavatele.

§ 37

Vyslání za účelem předání agendy v zahraničí

(1) K zajištění plynulého střídání výkonu služby v ústředí a služby v zahraničí může státní tajemník ministerstva vyslat státního zaměstnance za účelem předání agendy v zahraničí na zastupitelský úřad až 10 pracovních dní před datem střídání zaměstnance. O vyslání státního zaměstnance za účelem předání agendy v zahraničí rozhodne státní tajemník ministerstva v rozhodnutí o vyslání k výkonu služby v zahraničí podle § 67 zákona o státní službě.

(2) Po dobu podle odstavce 1 není státní zaměstnanec vyslaný podle odstavce 1 zařazený na služební místo; státnímu zaměstnanci přísluší plat jako při zařazení na služební místo k výkonu služby v zahraničí.

§ 38

Přeložení za účelem přípravy pro výkon služby v zahraničí

(1) Státní zaměstnanec z jiného služebního úřadu může být přeložen do ministerstva za účelem přípravy pro výkon služby v zahraničí na dobu nejdéle 60 dnů.

(2) Po dobu přeložení podle odstavce 1 je státní zaměstnanec zařazen na překlenovací služební místo.

§ 39

Odvolání ze služebního místa

Vedoucí zastupitelského úřadu může být odvolán ze služebního místa i bez uvedení důvodu.

§ 40

Zařazení státního zaměstnance ve službě s ohledem na jeho příbuzenské a obdobné vztahy

Při výkonu služby v zahraničí lze podřídit jed-

noho státního zaměstnance druhému, i když jsou sobě navzájem osobami blízkými.

§ 41

Použití pracovního poměru

(1) Státní tajemník ministerstva může za účelem sladění rodinného a osobního života s výkonem služby nebo práce v zahraničí obsadit služební nebo pracovní místo v zastupitelském úřadu, označené ve služebním předpise státního tajemníka ministerstva jako administrativní nebo technické místo, osobou, která je manželem nebo partnerem státního zaměstnance nebo zaměstnance vyslaného k výkonu služby nebo práce v zahraničí, v pracovním poměru na dobu určitou. Doba trvání pracovního poměru této osoby nesmí překročit dobu vyslání dotčeného státního zaměstnance k výkonu služby v zahraničí nebo zaměstnance k výkonu práce v zahraničí.

(2) Státní tajemník ministerstva může obsadit služební místo v zastupitelském úřadu, s výjimkou služebního místa vedoucího oddělení, osobou v pracovním poměru na dobu určitou, vyžaduje-li to zájem České republiky. Osoba v pracovním poměru podle věty první, která je vedoucím zastupitelského úřadu, se považuje po dobu trvání pracovní smlouvy za představeného.

(3) S osobou uvedenou v odstavcích 1 a 2 se sjednají požadované činnosti jako druh práce v pracovní smlouvě a přísluší jí plat podle části deváté zákona o státní službě.

§ 42

Zastupování

(1) Náměstek pro řízení sekce v ministerstvu může určit ze svých přímo podřízených představených 2 zástupce. Takto určený představený zastupuje náměstka pro řízení sekce v rozsahu činnosti vymezené náměstkem pro řízení sekce.

(2) Vedoucí Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii (dále jen „stálé zastoupení“) může určit ze svých přímo podřízených představených 3 zástupce. Takto určený představený zastupuje vedoucího stálého zastoupení v rozsahu činnosti vymezené vedoucím stálého zastoupení.

(3) Vedoucí oddělení v zastupitelském úřadu může určit svého zástupce, pokud oddělení jím řízené je tvořeno alespoň 7 systemizovanými místy.

(4) Zástupce určený vedoucím zastupitelského úřadu jej zastupuje v rozsahu činnosti vymezené tímto vedoucím zastupitelského úřadu.

§ 43

Zvláštní zmocněnec

(1) Pro mimořádný úkol zahraniční služby může ministr pověřit diplomatického pracovníka funkcí zvláštního zmocněnce. Takovému diplomatickému pracovníkovi, který je zařazen nebo jmenován na služební místo, pro které je stanovena alespoň 12. platová třída, může státní tajemník ministerstva stanovit platový tarif až ve výši dvojnásobku platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě stanovené pro služební místo, na které je diplomatický pracovník zařazen nebo jmenován. Platový tarif podle věty druhé lze diplomatickému pracovníkovi určit nejdéle na dobu 1 roku, a to opakovaně.

(2) Zvláštní zmocněnec může být jmenován vedoucím zvláštní mise, styčného úřadu nebo kanceláře.

(3) Pověření podle odstavce 1 se vydává vždy na dobu určitou.

§ 44

Diplomatický pracovník s přiznanou hodností velvyslanec

Diplomatickému pracovníkovi s přiznanou hodností velvyslanec, který je zařazen nebo jmenován na služební místo v ústředí, pro které je stanovena alespoň 12. platová třída, může státní tajemník ministerstva stanovit platový tarif až ve výši dvojnásobku platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě stanovené pro služební místo, na které je diplomatický pracovník zařazen nebo jmenován, pokud takový pracovník plní nejsložitější, nejodpovědnější a nejnamáhavější služební úkoly nezbytné k výkonu zahraniční služby, a tyto služební úkoly vyžadují nejvyšší míru znalostí, dovedností a zkušeností.

§ 45

(1) Občané České republiky dlouhodobě nebo trvale žijící v zahraničí nebo občané cizích států žijící v přijímajícím státě mohou být zaměstnáni na zastupitelském úřadě pro výkon činností vykonávaných administrativním nebo technickým pracovníkem.

(2) Pracovní poměr, práva a povinnosti zaměstnanců podle odstavce 1 se řídí právním řádem přijímajícího státu.

Díl 2

Systemizace

§ 46

(1) Spolu s informací o zřízení nebo zrušení zastupitelského úřadu podle § 4 odst. 3 ministerstvo předloží vládě návrh změny systemizace v dohodě s Ministerstvem vnitra a Ministerstvem financí; postup změny systemizace podle zákona o státní službě se v takovém případě nepoužije.

(2) Na změnu systemizace související s přesunem služebního místa pro výkon služby v zahraničí mezi zastupitelskými úřady se § 18 zákona o státní službě nepoužije; ustanovení § 17 odst. 2 a 3 zákona o státní službě se použije obdobně.

Díl 3

Povinnosti a práva diplomatických, administrativních a technických pracovníků

§ 47

Povinnosti

(1) Diplomatický, administrativní nebo technický pracovník rovněž nesmí

a) svým jednáním a projevy poškodit dobré jméno České republiky v zahraničí,
b) zneužít výsady a imunity poskytované podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, nebo podle právního řádu přijímajícího státu,
c) zneužít diplomatický nebo služební pas.

(2) Diplomatický, administrativní nebo technický pracovník vyslaný k výkonu služby nebo práce v zahraničí je dále povinen

a) dodržovat protokolární zvyklosti obvyklé v přijímajícím státě,
b) dodržovat povinnosti a omezení, které osobám působícím na zastupitelském úřadě ukládají mezinárodní smlouvy, kterými je Česká republika vázána, a s výhradou výsad a imunit dbát právního řádu přijímajícího státu,
c) oznámit vedoucímu zastupitelského úřadu, že opustí přijímající stát, a oznámit místo plánovaného pobytu po dobu nepřítomnosti v přijímajícím státě,
d) dodržovat omezení pohybu vyplývající z bezpečnostní situace v přijímajícím státě,
e) zřídit si pro zasílání platu účet v České republice, na který mu bude plat zasílán ve výplatních termínech,
f) dodržovat stanovenou dosažitelnost na služebním mobilním telefonu mimo služební nebo pracovní dobu; při stanovení dosažitelnosti se ustanovení o řízení ve věcech služby, ustanovení správního řádu o správním řízení, ani ustanovení zákona o státní službě a zákoníku práce o odměně za služební nebo pracovní pohotovost nepoužijí.

§ 48

Práva

(1) Diplomatický, administrativní nebo technický pracovník má rovněž právo

a) být doprovázen při výkonu služby nebo práce v zahraničí členy rodiny, pokud státní tajemník ministerstva nerozhodne, že to bezpečnostní situace v přijímajícím státě neumožňuje,
b) na evakuaci, jsou-li jeho nebo jeho členů rodiny život nebo zdraví přímo ohroženy z důvodu mimořádné události v přijímajícím státě.

(2) Diplomatický pracovník je oprávněn přijímat v souvislosti s výkonem zahraniční služby dary nebo jiné výhody v hodnotě přesahující částku stanovenou zákonem o státní službě, odpovídá-li to protokolárním zvyklostem; pravidla pro nakládání s takto přijatými dary a jinými výhodami upravuje služební předpis státního tajemníka ministerstva.

§ 49

Služební a pracovní doba

Za službu nebo práci přesčas, službu v noční době nebo noční práci, službu nebo práci ve svátek, jakož i za službu nebo práci v sobotu a v neděli se v případě státního zaměstnance se služebním působištěm v zahraničí a zaměstnance s pravidelným pracovištěm v zahraničí nepovažuje účast na společenských akcích konaných mimo rozvrženou služební nebo pracovní dobu a mimo služební působiště nebo

pravidelné pracoviště, ledaže takovou účast nařídí vedoucí zastupitelského úřadu.

Díl 4

Překážky ve službě na straně státního zaměstnance a překážky v práci na straně zaměstnance

§ 50

(1) Diplomatický, administrativní nebo technický pracovník má rovněž právo na služební nebo pracovní volno na

a) 1 den k cestě na dovolenou do České republiky v souvislosti s výkonem služby v zahraničí a 1 den při cestě zpět na zastupitelský úřad v přijímajícím státě, pokud je cesta na dovolenou hrazena z prostředků ministerstva a je spojena se zdravotní prohlídkou v České republice; v případě mimoevropských zemí se zvyšuje nárok na každou z cest o 1 den,

b) nezbytně nutnou dobu na cestu do České republiky a zpět na zastupitelský úřad v souvislosti s vlastní svatbou,

c) nezbytně nutnou dobu na cestu do České republiky a zpět na zastupitelský úřad v souvislosti s účastí na pohřbu člena rodiny,

d) 3 dny před vysláním k výkonu služby nebo práce v zahraničí k zařízení osobních záležitostí spojených s odjezdem do zahraničí; toto volno lze čerpat nejdříve 30 dnů přede dnem odjezdu do zahraničí,

e) 3 dny při příjezdu na zastupitelský úřad k zařízení osobních záležitostí spojených se službou nebo prací v zahraničí; toto volno lze čerpat nejpozději do 90 dnů ode dne příjezdu k výkonu služby nebo práce v zahraničí,

f) 3 dny před odjezdem ze zastupitelského úřadu k zařízení osobních záležitostí spojených se službou nebo prací v zahraničí; toto volno lze čerpat nejdříve 30 dnů přede dnem odjezdu ze zahraničí nebo přejezdu do jiného přijímajícího státu,

g) 3 dny po ukončení vyslání k výkonu služby nebo práce v zahraničí k zařízení osobních záležitostí spojených s návratem do České republiky; toto volno lze čerpat nejpozději do 90 dnů ode dne návratu ze zahraničí,

h) 15 dnů v kalendářním roce z důvodu výkonu služby nebo práce s mimořádným rizikem ohrožení života nebo zdraví v rizikových zemích, kde je státním zaměstnancům a zaměstnancům přiznán zvláštní příplatek.

(2) Po dobu volna uvedeného v odstavci 1 se státnímu zaměstnanci a zaměstnanci plat nekrátí.

§ 51

(1) Těhotná státní zaměstnankyně nebo zaměstnankyně vyslaná k výkonu služby nebo práce v zahraničí je povinna oznámit ministerstvu čerpání mateřské dovolené alespoň 10 týdnů před očekávaným dnem porodu; pokud státní zaměstnankyně nebo zaměstnankyně bude čerpat mateřskou, popřípadě rodičovskou dovolenou v zahraničí, je povinna to oznámit podle věty první. V případě, že státní zaměstnanec nebo zaměstnanec požádá o čerpání rodičovské dovolené, je povinen oznámit čerpání rodičovské dovolené alespoň 10 týdnů před očekávaným nástupem na rodičovskou dovolenou.

(2) Osobě, která čerpá při vyslání k výkonu služby nebo práce v zahraničí mateřskou, popřípadě rodičovskou dovolenou, ministerstvo uhradí náklady spojené s ubytováním po dobu 14 týdnů ve stejné výši jako před nástupem na mateřskou, popřípadě rodičovskou dovolenou. Takové osobě přísluší náhrady stanovené v prováděcím právním předpisu vydaném podle § 189 odst. 6 zákoníku práce.

§ 52

(1) Následuje-li manžel nebo partner diplomatického, administrativního nebo technického pracovníka do místa vyslání k výkonu služby nebo práce v zahraničí, jedná se o překážku ve službě na straně státního zaměstnance podle zákona o státní službě nebo o jiný úkon v obecném zájmu bez náhrady mzdy nebo platu.

(2) Je-li doprovázející osobou příslušník bezpečnostního sboru vykonávající službu podle jiného právního předpisu[26]), poskytne se mu na jeho žádost služební volno bez poskytnutí služebního příjmu.

(3) Je-li doprovázející osobou voják vykonáva-

[26]) Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

jící službu podle jiného právního předpisu[27]), určí se do dispozice.

Díl 5

Platové náležitosti a další plnění

§ 53

Zdravotní připojištění

(1) Ministerstvo může uzavřít ve prospěch diplomatického, administrativního nebo technického pracovníka pojistnou smlouvu za účelem krytí výdajů vzniklých v souvislosti s nemocí, úrazem, těhotenstvím nebo porodem v zahraničí, zahrnující i výdaje na repatriaci, a to včetně výdajů na léčbu nemoci a následků úrazu, k nimž dojde v důsledku mimořádné události nebo trestného činu v zahraničí (dále jen „zdravotní výdaje“).

(2) Pojištění podle odstavce 1 zahrnuje rovněž člena rodiny diplomatického, administrativního nebo technického pracovníka, který jej se souhlasem státního tajemníka ministerstva následuje do jeho služebního působiště nebo pravidelného pracoviště v zahraničí.

(3) Neumožňuje-li zdravotní připojištění úhradu zdravotních výdajů v přijímajícím státě, má diplomatický, administrativní nebo technický pracovník a jeho člen rodiny, který ho doprovází, nárok na hrazení nutných zdravotních výdajů spojených s poskytnutím zdravotní péče v přijímajícím státě.

§ 54

Použití služebního vozidla

Vedoucí zastupitelského úřadu má právo na bezplatné používání služebního vozidla s přiděleným řidičem nebo bez něho k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k cestě z místa jeho ubytování v zahraničí na zastupitelský úřad a zpět.

§ 55

Odškodnění za následky vzniklé při výkonu služby nebo práce v zahraničí

(1) Diplomatickému, administrativnímu nebo technickému pracovníkovi, který vykonával službu nebo práci v zahraničí, přísluší v případě přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního nebo druhého stupně v důsledku mimořádné události, jakož i v důsledku trestného činu, je-li obětí, ke kterým došlo v přijímajícím státě nebo při cestě z a do přijímajícího státu, jednorázové odškodnění ve výši šestinásobku průměrného měsíčního platu pracovníka; v případě přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží takovému pracovníkovi jednorázové odškodnění ve výši desetinásobku průměrného měsíčního platu pracovníka.

(2) Je-li členu rodiny, který doprovází diplomatického, administrativního nebo technického pracovníka, přiznán invalidní důchod v případě podle odstavce 1, náleží mu jednorázové odškodnění ve stejné výši, jako by náleželo pracovníkovi, kterého doprovází.

(3) Jednorázové odškodnění pozůstalých přísluší pozůstalému manželovi, partnerovi a nezaopatřenému dítěti, a to každému ve výši dvacetinásobku průměrného měsíčního platu diplomatického, administrativního nebo technického pracovníka v případě jeho úmrtí, které nastalo v důsledku mimořádné události nebo trestného činu v zahraničí.

Díl 6

Vzdělávání diplomatických, administrativních a technických pracovníků

§ 56

(1) Ministerstvo organizuje a řídí odborné vzdělávání diplomatických pracovníků zaměřené na výkon zahraniční služby.

(2) Diplomatický pracovník při výkonu služby v ústředí je povinen pravidelně absolvovat vzdělávací program zaměřený na výkon zahraniční služby v rozsahu stanoveném státním tajemníkem ministerstva.

(3) Na vzdělávání administrativních a technických pracovníků se použijí odstavce 1 a 2 obdobně.

[27]) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

Díl 7

Hodnocení při výkonu zahraniční služby

§ 57

(1) Služební hodnocení státního zaměstnance v ministerstvu (dále jen „hodnocení při výkonu zahraniční služby“) je podkladem rovněž pro rozhodování státního tajemníka ministerstva o vyslání k výkonu služby v zahraničí.

(2) Hodnocení při výkonu zahraniční služby zahrnuje rovněž hodnocení

a) úrovně znalostí a dovedností potřebných pro plnění úkolů v souvislosti se službou v zahraničí,

b) osobnostních předpokladů pro plnění služby v zahraničí,

c) schopnosti zvládat závažné okolnosti, které mohou ovlivnit plnění úkolů při výkonu služby v zahraničí,

d) výsledků vzdělávání v oblasti zahraniční služba.

(3) V případě zastupitelského úřadu provádí hodnocení při výkonu zahraniční služby vedoucí oddělení v součinnosti s vedoucím zastupitelského úřadu.

HLAVA VI

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 58

Společná ustanovení

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na služební vztahy upravené tímto zákonem ustanovení zákona o státní službě a na pracovněprávní vztahy upravené tímto zákonem ustanovení zákoníku práce.

(2) V případě státního zaměstnance v zahraniční službě, který byl přijat do služebního poměru podle § 201 zákona o státní službě, přestože nesplňoval předpoklad vzdělání podle právního předpisu o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, jde-li o administrativního pracovníka, lze výjimku podle § 201 zákona o státní službě uplatnit rovněž při změně služebního místa, nejdéle však po dobu 10 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 59

Přechodná ustanovení

(1) Na státního zaměstnance, který vykonává službu ve služebním působišti mimo území České republiky, nebo zaměstnance, který byl přeložen k výkonu práce na pravidelném pracovišti v zahraničí, se hledí jako na státního zaměstnance vyslaného k výkonu služby v zahraničí nebo na zaměstnance vyslaného k výkonu práce na pravidelném pracovišti v zahraničí podle tohoto zákona.

(2) Zastupitelský úřad zřízený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona je zastupitelským úřadem podle tohoto zákona.

(3) Dosavadní státní příspěvkové organizace zřízené ministerstvem se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stávají státními příspěvkovými organizacemi podle § 14.

HLAVA VII

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 60

Zrušuje se vyhláška č. 274/2015 Sb., o stanovení diplomatických a konzulárních hodností a postupu při jejich přiznávání a propůjčování.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o státní službě

§ 61

Zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění zákona č. 131/2015 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 199/2015 Sb., zákona č. 298/2015 Sb., zákona č. 26/2016 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 137/2016 Sb., zákona č. 190/2016 Sb., zákona č. 195/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 302/2016 Sb., zákona č. 319/2016 Sb., zákona č. 24/2017 Sb. a zákona č. 66/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 5 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno u), které zní:

„u) přípravu k výkonu zahraniční služby.“.

2. § 8 se zrušuje.

3. V § 24 odst. 5 se slovo „zahraniční“ zrušuje a za slovo „služby“ se vkládají slova „v zahraničí“.

4. V § 43 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

5. V § 44 písm. n) se slovo „zahraniční“ zrušuje a za slovo „služby“ se vkládají slova „v zahraničí“.

6. V § 44 se za písmeno o) vkládá nové písmeno p), které zní:

„p) vyslání do orgánu nebo instituce Evropské unie, mezinárodní organizace, mírové nebo záchranné operace anebo za účelem humanitární pomoci v zahraničí (dále jen „mezinárodní organizace“),“.

Dosavadní písmena p) a q) se označují jako písmena q) a r).

7. V § 51 se odstavce 5 a 6 zrušují.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 5.

8. V § 60 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.

9. V § 67 se v nadpisu slovo „zahraniční“ zrušuje a za slovo „služby“ se doplňují slova „v zahraničí“.

10. V § 67 odst. 1, § 67 odst. 2, § 67 odst. 2 písm. a) a v § 67 odst. 3 a 4 se slovo „zahraniční“ zrušuje a za slovo „služby“ se doplňují slova „v zahraničí“.

11. V § 67 odst. 2 písm. b) bodě 1 se slovo „zahraniční“ zrušuje a za slovo „službu“ se vkládají slova „v zahraničí“.

12. V § 67 odst. 2 písm. b) bodě 2 se slovo „zahraniční“ zrušuje, za slovo „služby“ se vkládají slova „v zahraničí“, slovo „zahraniční“ se zrušuje a za slovo „službu“ se vkládají slova „v zahraničí“.

13. Za § 67a se vkládá nový § 67b, který včetně nadpisu zní:

„§ 67b

Vyslání do mezinárodní organizace

(1) Státní zaměstnanec může být s jeho písemným souhlasem vyslán na předem určenou dobu do mezinárodní organizace; doba vyslání se považuje za výkon služby.

(2) Služební orgán může se státním zaměstnancem v souvislosti s jeho vysláním do mezinárodní organizace uzavřít dohodu o výkonu služby; pro obsah této dohody se použije § 67 odst. 2 obdobně.

(3) Služební orgán může vyslání do mezinárodní organizace ukončit i před uplynutím určené doby. Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu vyslání do mezinárodní organizace prodloužit.

(4) Po dobu vyslání státního zaměstnance do mezinárodní organizace přísluší státnímu zaměstnanci plat a náhrady výdajů tehdy, nejsou-li hrazeny mezinárodní organizací.“.

14. V § 74 odst. 1 písm. h) se středník a slova za středníkem zrušují.

15. V § 112 se slovo „zahraniční“ zrušuje a za slovo „služby“ se vkládají slova „v zahraničí“.

16. V § 149 odst. 4 se slovo „zahraniční“ zrušuje a za slovo „služby“ se vkládají slova „v zahraničí“.

17. V § 178 se odstavce 3 a 4 zrušují.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 3 a 4.

18. V § 178 odst. 3 a 4 se slova „odstavcích 1 až 3“ nahrazují slovy „odstavcích 1 a 2“.

19. V § 181 odst. 1 písm. s) se slovo „zahraniční“ zrušuje a za slovo „služby“ se vkládají slova „v zahraničí“.

20. V § 193 odst. 3 se slova „odst. 4“ nahrazují slovy „odst. 2“.

21. V § 195 se slova „ ; to neplatí pro státního zaměstnance na služebním místě vedoucího zastupitelského úřadu. Služební poměr státního zaměstnance na služebním místě vedoucího zastupitelského úřadu skončí dnem 31. prosince kalendářního roku, ve kterém byl odvolán ze služebního místa vedoucího zastupitelského úřadu.“ zrušují.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o důchodovém pojištění

§ 62

V § 6 odst. 1 písm. g) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 250/

/2014 Sb., se slovo „zahraniční“ zrušuje, za slovo „služby“ se vkládají slova „v zahraničí“ a slova „nejsou zaměstnanci nebo“ se nahrazují slovy „nemají příjem ze závislé činnosti nebo nejsou“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

§ 63

V § 7 odst. 1 písm. n) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 314/2015 Sb. a zákona č. 47/2016 Sb., se slova „manželé nebo registrovaní partneři“ nahrazují slovy „manžele nebo registrované partnery“, slovo „zahraniční“ se zrušuje, za slovo „služby“ se vkládají slova „v zahraničí“ a slova „nejsou zaměstnanci nebo“ se nahrazují slovy „nemají příjem ze závislé činnosti nebo nejsou“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

§ 64

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.